

Posudek na diplomovou práci Josefa Vindušky
Points of Perception: Possible Readings of Kazuo Ishiguro's *Never Let Me Go*

Jako téma své diplomové práce si Josef Vinduška zvolil čtyři různé způsoby, jakými je možné číst zatím poslední román předního Britského spisovatele japonského původu Kazuo Ishiguro *Never Let Me Go* (2005, česky Neopouštěj mě, 2007). Ishigurova románová tvorba je velmi koherentní a drží se poměrně striktně autorových oblíbených narativních strategií a postupů, a proto o něm lze s nadsázkou říci, že patří mezi autory, kteří v podstatě v každém svém díle přepisují jednu kapitolu své „celoživotní“ knihy. Z tohoto důvodu považuji téma této diplomové práce za originální a tudíž představující jistou výzvu, které se nespolehá pouze na analýzu textu, ale také předpokládá odvahu vzít na sebe riziko a vstoupit na ne vždy pevnou půdu dohadů, hypotéz a spekulací.

V úvodní, teoretické části práce diplomant charakterizuje zásadní literárně-teoretické přístupy a teorie, které ve svých čteních tohoto románu využívá – novou kritiku, recepční kritiku, psychoanalytické čtení, strukturalismus a dekonstrukci. Všechny tyto přístupy jsou představeny stručně nicméně výstižně, navíc diplomant vždy jasně uvádí, jakým způsobem a v jakých kapitolách budou použity v části praktické. Jako další nesporný klad této části práce bych zmínil velmi dobrou práci se sekundárními zdroji.

Praktická část práce je založena na čtyřech různých perspektivách, ze kterých je možné číst Ishigurovův román. Zastoupeny jsou jak perspektivy tradiční (témata, metafory a opozice), tak perspektiva méně obvyklá (dystopická vize, přestože autor umisťuje děj románu v podstatě do minulosti) i spíše neobvyklá, jakou představuje kapitola o komičnu v *Never Let Me Go*, která čtenáře dokáže opravdu bavit svou myšlenkovou originalitou. Domnívám se, že všechny čtyři kapitoly jsou zajímavé a čtivé a autor v nich dokazuje nejen velmi dobrou orientaci v textu, ale i schopnost aplikace metody „close reading“ v praxi. K dojmu práce také přispívá dobrý, a místy velmi svěží akademický jazyk s absencí jakýchkoliv závažnějších gramatických, stylistických, či jiných formálních nepřesností. Slabinou praktické části je naopak její poměrně malý rozsah vzhledem k velmi ambiciózní úvodní teoretické části – diplomant se mohl přeci jen pustit do detailnějšího rozboru z hlediska některých náročnějších teoretických přístupů zmíněných v úvodní části, především dekonstrukce.

Co u práce postrádám se týká jejího úvodu a závěru. V úvodu jsem marně hledal zdůvodnění, proč se diplomant rozhodl právě pro tyto čtyři perspektivy čtení daného románu, v závěru bych pak očekával alespoň jakýsi návrh, z jakých dalších perspektiv by šlo tento román také číst a interpretovat. Byl bych proto rád, kdyby diplomant u obhajoby práce uvedl, co ho vedlo k jeho výběru a případně jaké další možnosti by navrhoval pro případnou komplexnější analýzu románu.

Z výše uvedených důvodů se domnívám, že diplomová práce Josefa Vindušky je velmi zajímavá, dobře strukturovaná, a podepřená důkladnou znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.